

med den Opgørelse, som det ærede Medlem vilde foretrække ved Fordelingen mellem Købstad og Land.

Man har jo fra forfællig Side, som jeg ogsaa var forberedt paa, rejst stærk Kritik mod de Punkter, der ere indsatte i Forslaget fra Folketingets Side, og man vil jo efter mit første Foredrag vide, at jeg for en stor Del kan tiltræde denne Opfattelse, der saaledes er kommen til Orde. Jeg tror dog, at man paa enkelte Punkter noget har misforstaaet Forslaaet. Jeg skal i saa Henseende nævne Mulkteringsystemet, der er foreslaaet i Lovforslagets §§ 3—7. Man maa jo her nemlig erindre, at det System, her er opstillet, i sin Grundtanke stemmer med Landstingets Forslag fra 1878—79. Men naar saa det andet Ting nu har ment ved at tage dette System op, at man kunde komme til en Reform, har man dog maasse ikke været ganske uberettiget til at gaa ud fra, at det fremdeles kunde møde Tilslutning her i Landstinget ligesom for 16 Aar siden, og jeg tror, at i den Tilfælde, hvori Forslaget foreligger her, er det ikke saa lidt forbedret i Sammenligning med den Form, hvori det den Gang forelaa. Jeg skal navnlig henpege paa det Forsøg — jeg tror et ret vellykket Forsøg — der er gjort paa at formulere Adskillelsen mellem de Tilfælde, hvor man kan afgøre Sagen ved Adbarser, og de Tilfælde, hvor man bør gaa til Bøder. Men hvorom alting er, er Situationen for mig den, at hvis det skulde vise sig, at det høje Ting ikke mener at kunne slutte sig til dette System, eller i alt Fald tilnærmelsesvis det samme, som her er foreslaaet, kan jeg fra et administrativt Synspunkt være meget vel fornøjet med at beholde det System, vi have; det har jeg ogsaa stadig gjort gældende under Forhandlingerne i Folketinget, at jeg fra et administrativt Synspunkt mener, at Forholdene, saaledes som de nu ere ordnede, ikke ere ubrugelige, saa langt fra, at Systemet tværtimod siden Cirkulæret af 1889, som det ærede Medlem for 9de Kreds (A. Jensen) i Gaar berørte, er kommen ind i en saadan Form, at det virkelig er blevet effektivt, en Fordel, som særlig dette System vil frembyde fremfor det System, som er foreslaaet. Jeg skal derfor ganske henstille, hvorvidt det høje Ting i saa Henseende maatte kunne indlade sig paa videre Drøftelse af det foreliggende Forslag. Jeg tror, man fra det andet Tings Side vilde sætte megen Pris paa, at man her kom til Enighed, men jeg tror i øvrigt ikke, at der tillægges dette Spørgsmaal saa væsentlig Vægt, at man vil gøre det til et Hovedspørgsmaal.

Man har dernæst omtalt den Sammenfætning, der er foreslaaet for Skolekommissionen, og man har særlig antet over, at Lovforslaget, som det her foreligger, tillægger Skolekommissionen en alt for selvstændig Myndighed. Jeg tror ikke, det har været Folketingets Mening med Forslaget om Skolekommissionen, dels om dens Sammenfætning og dels om dens Magtomraade, at ville tillægge den synderlig større Indflydelse, end det overhovedet ønsket tillagt de kommunale Autoriteter paa Skolevæsenets Omraade. Man vil se, at Kommunalbestyrelserne egentlig overalt, undtagen paa Mulkteringsomraadet og med Hensyn til Indstillingen til Lærereembederne ere stukne ind som et Mellemled, enten som det øverste Led eller i alt Fald som en Melleminstans løpab. Det er, fordi man jo stadig har gjort gældende, at ved de Forandringer, man har truffet, har man ikke ønsket at udøve nogen Kritik. Det stammer ikke fra nogen Misforståelse med den Maade, hvorpaa Kommunerne eller Byraadene hidtil have Tilshnet med Hensyn til Skolevæsenet, men det bunder i Ønsket om at saa en Repræsentant for Beboerne med Hensyn til Skolevæsenets Styrelse, for saa vidt den er overladt til den kommunale Repræsentation, som altsaa mere skulde være et Udtryk for Skoleinteressens, end de kommunale Bestyrelser hidtil kunne siges at være. Derfor mener jeg ogsaa over for det ærede Lite Medlem for 6te Kreds (Koch) at maatte sige, at der jo heller ikke for Købstædernes Vedkommende, hvis man vil gaa over til at lægge Indstillingsretten med Hensyn til Lærereembederne i Skolekommissionens Haand og tage den fra Byraadene, deri skulde ligge nogen Kritik over den Maade, hvorpaa Byraadene hidtil have udøvet Indstillingsretten, thi Byraadene have jo ikke givet nogen som helst Anledning til Klage. Det har heller ikke været Folketingets Mening ved paa Landet at lade Indstillingsretten gaa over fra Kommunalbestyrelserne til Skolekommissionen i og for sig at udtale nogen Misbilligelse over Kommunalbestyrelserne. Men i øvrigt erkender jeg — og det vil ogsaa fremgaa af mine tidligere Udtalelser — at der er tillagt Skolekommissionen alt for stor Indflydelse i Skolesager efter Forslaget, saaledes som det foreligger, en Indflydelse, som jeg paa adskillige Punkter paa ingen Maade vil kunne gaa ind paa. Dette gælder saaledes Bestemmelserne i § 10 angaaende Ordningen af Forholdet, hvor det er nødvendigt at gaa til en Indstrækning af Børneantallet ad de forskellige Veje, man her kan gaa. Jeg holder bestemt paa, at Skoleplanen, gennem hvilken de Ordninger, der ere